

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011443
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5619011443.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.7.2021, sťažnosť odsúdeného P. H. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Nt/39/2019 zo dňa 12.4.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného P. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného P. H. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/44/2015, ktoré sa skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovným:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/44/2015-246 zo dňa 6.7.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/87/2016-338 zo dňa 29.11.2016, právoplatným dňa 29.11.2016, bol P. H. uznaný vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 13.9.2013 asi o 12.15 hod. v kuchyni rodinného domu č. XX v obci P., okres D. P., dal facku svojej manželke X. H. a vyjadril sa „Ty kurva, dám Ťa do parády!“, manželku chytil a hodil na posteľ, obrátil ju na brucho, podržal si ju kolenom a pláteným lekársym obvazom a bielym špagátom jej zviazal ruky a nohy a za chrptom zviazané ruky jej priviazal k nohám, ktoré musela skrčiť k rukám, do úst jej strčil dve papierové vreckovky a previazal jej ústa pláteným lekársym obvazom a takto zviazanú X. H. prikryl perinou a bez slova odišiel z domu preč, pričom X. H. musela takýto stav strpieť približne dve hodiny, pokiaľ nebola oslobodená príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Liptovský Hrádok. Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol P. H. odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/78/2014 zo dňa 12.8.2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania primárne podal z dôvodu, že bol dvakrát odsúdený za ten istý trestný čin. Skutok, pre ktorý bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/44/2015, je v skutočnosti súčasťou skutku - zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, pre ktorý bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 3T/78/2014. Zo zákonného ustanovenia § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ako aj ustálenej súdnej praxe vyplýva, že týranie sa vyznačuje trvalosťou, sústavnosťou alebo opakovanými útokmi,

preto je nepochybné, že skutok zo dňa 13.9.2014, za ktorý bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/44/2015 je možné subsumovať pod skutok, pre ktorý bol odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 3T/78/2014. Odsúdený navrhol v tomto konaní o povolenie obnovy konania vypočuť svedkov G. D. z kriminálnej polície v Liptovskom Mikuláši, policajtov M. a W., synov P. H., E. H., F. H., sudcu Okresného súdu Trenčín JUDr. C., Mgr. Y. F. Vyšetrovateľ D. vedel o tom, že policajti zneužívajú jeho ženu. Keď mu telefonoval a toto mu oznámil, povedal mu, že do toho nejde. O tomto mu povedali jeho deti počas návštevy vo výkone trestu odňatia slobody, že oni o všetkom vedia a vie to aj celá dedina. Keď žiadal konfrontáciu s jeho ženou a policajtmi, bolo mu to zamietnuté. Jeho manželka je už nebohá, zomrela v roku 2016. Bola právoplatný dedič majetku a chorobu debilitu jej vybavil jej brat a poručníkom sa stal C. X.. Pýta sa prečo, keď mala manžela a dospelé deti. Je presvedčený, že švagriná bola spojená s policajtmi, pretože po príchode z roboty ho do päť minút zbalili a vždy tí istí policajti. Svedkyňa Mgr. Y. F. sa ako vychovávateľka starala o ich synov, keď boli v detskom domove v Liptovskom Hrádku a mala dostatok podstatných a rozhodných informácií z domácnosti odsúdeného, aj napriek tomu nebola v pôvodnom konaní vypočutá (zo správy Centra pre deti a rodiny Liptovský Hrádok zo dňa 16.2.2021 vyplýva, že P. H. bol v starostlivosti tohto zariadenia od 18.11.2003 do 13.9.2010, F. a E. H. od 18.11.2003 do 1.5.2014). Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, keď dodatočne vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Nové skutočnosti musia byť zároveň také závažné, aby odôvodňovali zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdu neprináleží právo opätovne hodnotiť dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, lebo je to v rozpore s ustanovením § 394 a nasl. Tr. por. o podmienkach konania o návrhu na povolenie obnovy konania. V zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. súd bol povinný najskôr skúmať, či dôkazy, ktoré odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania predkladá, sú dôkazmi skôr neznámymi a následne, či tieto predložené dôkazy by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí súd dospel k záveru, že v rámci tohto konania o povolenie obnovy konania neboli zo strany odsúdeného predložené žiadne nové dôkazy a skutočnosti tak, ako to predpokladá pre povolenie obnovy konania ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Odsúdený sa povolenia obnovy konania primárne domáhal z dôvodu, že jeho odsúdením v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/44/2015 došlo k porušeniu zásady „ne bis in idem“, pretože skutok, za ktorý bol v tomto konaní odsúdený, mal byť správne posúdený ako súčasť skutku - zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., za ktorý bol už pred tým právoplatne odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 3T/78/2014. Nejedná sa však o žiadnu novú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., nakoľko túto námietku odsúdený uvádzal už v pôvodnom konaní a súd sa s ňou aj v pôvodnom konaní vysporiadal (str. 3, 10 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/87/2016). Totožná námietka odsúdeného bola už riešená aj v rámci dovolacieho konania na základe návrhu odsúdeného (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4Tdo/2/2018 zo dňa 27.2.2018, ktoré je založené na č.l. 419-424 spisu a odsúdený toto prevzal dňa 14.5.2018). Pokiaľ odsúdený v rámci tohto konania o povolenie obnovy konania poukazoval na to, že jeho manželka poškodená X. H. bola alkoholik, udávala ho, pretože sa ho potrebovala zbaviť, čo dosvedčí svedok E. H., sú to okolnosti, ktoré spočívajú najmä v spochybňovaní osoby poškodenej a ktoré mohli byť vzaté do úvahy súdom v rámci hodnotenia dôkazov v pôvodnom konaní, nie novou okolnosťou alebo dôkazom. Ak odsúdený ďalej poukazoval na údajnú trestnú činnosť páchanú policajtmi (M., W. - údajné sexuálne zneužívanie poškodenej policajtmi, obchodovanie policajta s návykovými látkami), ktoré tvrdenia nie sú preukázané, pritom súdu nie je známe, aké skutočnosti majúce vplyv na iné rozhodnutie o vine alebo o treste u odsúdeného majú byť týmito okolnosťami preukázané. Preto súd aj v tomto smere konštatoval, že nejde o preukázané také nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli spôsobilé buď samy osebe alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Odmietnutie dôkazných návrhov odsúdeného na vypočutie svedkov P. H., F. H. a E. H. je odôvodnené tým, že s návrhmi na vypočutie týchto svedkov sa už vysporiadal súd v pôvodnom konaní (str. 6 zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 27.1.2016, č.l. 222, str. 8 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/44/2015 zo dňa 6.7.2016, č.l. 253). Z vyjadrenia detského domova, v ktorého starostlivosti boli synovia odsúdeného a poškodenej, vyplýva, že E. H. a F. H. ani nemohli byť svedkami skutku, pretože dňa 13.9.2013 boli stále v starostlivosti tohto ústavného zariadenia, nie v domácnosti odsúdeného a poškodenej. Rovnako tak súd nepovažoval za dôvodné vyhovieť dôkaznému

návrhu odsúdeného na výsluch svedkyne Mgr. Y. F., ktorá nebola svedkyňou skutku a to, aký mala svedkyňa prehľad o domácnosti odsúdeného a poškodenej, nie je predmetom dokazovania pri skutku zločine obmedzovania osobnej slobody zo dňa 13.9.2013. Ak by sa svedkyňa v deň skutku 13.9.2013 v rámci pravidelných kontrol nachádzala v domácnosti odsúdeného a poškodenej, bola by už vypočutá v pôvodnom trestnom konaní, pretože vychovávateľkou v detskom domove bola už v čase skutku a táto skutočnosť bola aj odsúdenému nepochybne známa.

K odmietnutiu dôkazných návrhov na výsluch svedkov G. D., sudcu Okresného súdu Trenčín JUDr. C., príslušníkov policajného zboru M. a W. súd jednak uvádza, že odsúdený neuviedol dostatočné údaje o totožnosti a bydlisku, resp. inej adrese svedkov a tiež nebolo vôbec zrejmé, na aké skutočnosti mali byť títo svedkovia vypočutí. Z týchto dôvodov súd návrhy na ich vypočutie vyhodnotil ako týkajúce sa okolností nepodstatných pre rozhodnutie vo veci návrhu na povolenie obnovy konania. Zároveň u svedka U. W. ide o duplicitný návrh na jeho vypočutie, keďže v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní dňa 16.12.2015 bol vypočutý.

Dôkaz zabezpečením odborného posudku na posúdenie vplyvu súbehu požívania alkoholu s diagnózou onkologický pacient na osobu poškodenej súd v súčasnom štádiu vyhodnotil ako nedôvodný a v zásade ho možno považovať aj za nezrozumiteľný, keďže poškodená podľa oznámenia odsúdeného zomrela v roku 2016 (z odôvodnenia rozsudku okresného súdu na č.l. 249 vyplýva, že zomrela dňa XX.XX.XXXX). Napokon skutočnosti, pre ktoré tento dôkaz odsúdený navrhol vykonať - požívanie alkoholu poškodenu a jej diagnóza mu museli byť známe už v prvostupňovom konaní.

Hoci súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neprináleží právo opätovne hodnotiť dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, je potrebné tiež posúdiť, či dôkazy, ktoré v rámci rozhodovania o povolení obnovy konania, by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine v pôvodnej trestnej veci a súd dôkazy predkladané odsúdeným vyhodnotil ako dostatočne nespôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Súd konštatuje, že medzi právoplatným rozhodnutím v pôvodnej trestnej veci a návrhom na povolenie obnovy konania neboli zistené skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Na základe uvedeného, rešpektujúc i zásadu, že súd v konaní o povolení obnovy konania nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a rovnako i zásadu, že nemožno preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní, súd rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného P. H. na povolenie obnovy konania, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený P. H. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zároveň uviedol, že sťažnosť odôvodní jeho obhajca. Ďalej poukázal na to, že keď v ten deň odchádzal z domu a svedok L. vypovedal, že dom bol odomknutý, pýta sa, kto ho odomkol a ten, kto odomkol chalupu, tak aj poviazal ženu.

Odsúdený sťažnosť zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 7.6.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 25.6.2021:

Odsúdený má za to, že sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania. Výpovede svedkov, ktorých navrhol vypočuť a to minimálne výpovede synov P. H., F. H., E. H. a Mgr. Y. F. sú dôkazy, ktoré sú spôsobilé s dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, keď už minimálne z toho dôvodu, že nevie predpokladať, ani obsiahnuť, ako by uvedené osoby ako svedkovia vypovedali pred súdom, keďže k vykonaniu takéhoto dôkazu zo strany konajúceho súdu nedošlo. Čo sa týka návrhu na posúdenie, či nedošlo k porušeniu základnej zásady trestného procesu „nie dvakrát v tej istej veci“, tu zotrváva na dôvodoch a na skutočnostiach uvedených v doplnení návrhu na obnovu konania a rozhodnutie ponecháva na odvolacom súde.

Odsúdený navrhuje, aby sťažnostný krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo po zrušení rozhodnutia aby sám vo veci rozhodol tak, že povolí obnovu konania.

Odsúdený zahlásenú sťažnosť zdôvodnil aj sám písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 3.6.2021, písomným podaním zo dňa 21.5.2021, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 4.6.2021, písomným podaním zo dňa 3.6.2021, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 10.6.2021, písomným podaním zo dňa 2.5.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 29.6.2021, písomným podaním zo dňa 5.5.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 10.5.2021:

Odsúdený sa v podstate nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, že jeho deti nie je potrebné vypočuť, lebo v čase skutku neboli doma a vo vzťahu k svedkovi W. z dôvodu, že tento už bol vypočutý v pôvodnom konaní. On nevidel svoju ženu poviazanú. Čo keď to na neho nahrali W. s M., mali z toho prospech. W. a jeho žena prevádzkovali orálny sex pri spisovaní zápisnice, keď ich jeho deti pristihli. On pri odchode byt zamkol, pri príchode bol otvorený, pýta sa, kto ho otvoril. Kto byt otvoril, ten manželku poviazať, ak vôbec bola poviazaná. Žiada, aby k tejto trestnej činnosti boli vypočutí svedkovia, žiadni svedkovia vypočutí neboli. Bola mu zamietnutá aj konfrontácia s manželkou. Spáchanie trestnej činnosti popiera.

Krajskému súdu boli odstúpené a doručené viaceré písomné podania odsúdeného, adresované iným inštitúciám (Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš, Generálna prokuratúra SR, Bratislava) a Okresnému súdu Liptovský Mikuláš z dôvodu, že tieto by podľa ich obsahu mohli obsahovať sťažnostné námietky odsúdeného ohľadne uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania, a to písomné podania zo dňa 3.5.2021, 18.5.2021, 24.5.2021 a 31.5.2021:

Odsúdený v písomných podaniach uvádza námietky totožné s dôvodmi, pre ktoré žiadal povolenie obnovy konania. Odsúdený primárne namieta porušenie zásady „nie dvakrát o tom istom“, keď naďalej trvá na tom, že v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/44/2015 bol odsúdený pre protiprávne konanie, ktoré je súčasťou inej trestnej činnosti, za ktorú už bol pred tým právoplatne odsúdený. Sudkyňu Lesňákovú, sudcu Lukáča, ktorý ho odsúdil, ako aj prokurátora Vagača považuje za zaujatých, je tu konflikt záujmov, prokurátor Vagač figuruje vo všetkých jeho konaniach. Nakoľko pán Vagač je prokurátor krajského súdu, dopredu vie, že krajský súd sa s ním stotožní. Svedkovia nachytali jeho ženu pri orálnom sexe s policajtm, ktorí ho zatýkali. Teda predpokladá, že mali aj kľúče od jeho bytu, a to pán M. a pán W., na základe týchto dvoch pánov bol zavretý a okresný súd nepovažoval za dôležité vypočuť svedkov. Ďalšia trestná činnosť, pre ktorú bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/44/2015, bola vo vzťahu k jeho osobe vykonštruovaná. V celom spise nenašiel žiadne výpovede svedkov k tejto ďalšej trestnej činnosti.

Krajskému súdu v Žiline boli odstúpené a v dňoch 28.7.2021, 3.8.2021, 13.8.2021 aj doručené ďalšie písomné podania odsúdeného súvisiace s touto trestnou vecou a ktoré adresoval iným inštitúciám (Okresnej prokuratúre v Liptovskom Mikuláši, Generálnej prokuratúre SR v Bratislave). Nakoľko tieto boli krajskému súdu doručené až po rozhodnutí o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania, na ich obsah pri rozhodovaní krajským súdom prihliadané nemohlo byť.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného P. H. bola podaná oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná, avšak sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného P. H., vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/44/2015 zodpovedá stavu veci a zákonu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného P. H. na povolenie obnovy konania zodpovedá stavu veci a zákonu. Takémuto rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu procesnú chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je dostatočné a presvedčivé.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/44/2015-246 zo dňa 6.7.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/87/2016-338 zo dňa 29.11.2016, právoplatným dňa 29.11.2016, bol P. H. uznaný vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnom rozsudku. Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol P. H. odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/78/2014 zo dňa 12.8.2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom správne vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi z pôvodného trestného konania môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd sa stotožňuje s presvedčivým, podrobným a správnym odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje, nakoľko rozhodnutia prvostupňového a sťažnostného súdu tvoria jednotu a na tomto mieste krajský súd považuje za nadbytočné opakovať správne argumenty okresného súdu uvedené v odôvodnení jeho rozhodnutia.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Odsúdený v rámci konania o povolenie obnovy konania neuviedol žiadne také nové skutočnosti a nové dôkazy, ktoré by buď samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi (v rámci pôvodného trestného konania) mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine alebo treste. Okresný súd zároveň správne nevyhovel dôkazným návrhom odsúdeného, nakoľko rovnako sa nejednalo o také dôkazy, ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine alebo treste u odsúdeného. Nie je dôvodným výsluch synov odsúdeného P. H., E. H., F. H., ktorí mali odsúdenému počas návštevy vo výkone trestu odňatia slobody povedať, že policajti mali zneužívať jeho ženu (poškodenú). Uvedené tvrdenie je bez vplyvu na rozhodnutie o vine odsúdeného v pôvodnom konaní a netýka sa spáchania skutku ako takého. V tomto smere rovnako tak nie je dôvodným výsluch svedka vyšetrovateľa D., ktorý mal podľa odsúdeného vedieť o tom, že policajti mali zneužívať jeho ženu. Okresný súd správne odmietol aj návrh odsúdeného na výsluch svedkyne Mgr. Y. F., ktorá nebola svedkyňou skutku a jej výpoveď k situácii v domácnosti odsúdeného a poškodenej v období skutku nemá žiaden významnejší vplyv na posúdenie viny odsúdeného za spáchaný skutok. Výsluch svedka JUDr. C., sudcu Okresného súdu Trenčín, odsúdený navrhol z dôvodu, že tento sudca mu mal v minulosti povedať, že jeho trestné stíhanie malo byť zastavené pre neúčelnosť. Aj v tomto prípade bolo na mieste odmietnutie dôkazného návrhu na výsluch menovaného svedka, nakoľko ak by sa aj svedok bol takto pred odsúdeným vyjadril, uvedené sa netýka skutkových zistení v pôvodnom konaní a je bez vplyvu na iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného. V danom prípade nebolo dôvodným tiež vypracovanie odborného posudku na poškodenú, ktorý by mal riešiť následky požívania alkoholu pri existujúcej onkologickej diagnóze u poškodenej a to z toho dôvodu, že poškodenej napomohli do hrobu tým, že ju opíjali a mali z toho sexuálny prospech. Riešenie uvedeného prostredníctvom odborného posudku je irelevantným z hľadiska otázky viny odsúdeného za spáchaný skutok. Na skutočnosť, že poškodená mala požívať alkohol a akým spôsobom života v tejto súvislosti mala žiť, odsúdený poukazoval už v pôvodnom konaní, teda táto skutočnosť nie je skutočnosťou novou. Dôvodným nie je ani výsluch svedkov policajtov M. a W., ktorí mali podľa odsúdeného údajne zneužívať poškodenú a M. má obchodovať s návykovými látkami, nakoľko aj tieto skutočnosti sú bez relevantného vplyvu na posudzovanie otázky viny za spáchaný skutok.

Odsúdený žiadal povolenie obnovy konania tiež z dôvodu porušenia zásady „nie dvakrát o tom istom“ s odôvodnením, že skutok, pre ktorý bol právoplatne odsúdený v tomto trestnom konaní, je súčasťou inej trestnej činnosti, za ktorú už bol pred tým právoplatne odsúdený, čo vylučuje uznanie jeho viny v tomto trestnom konaní. Tento odsúdeným uvádzaný dôvod nemá povahu dôvodu pre povolenie obnovy konania, nakoľko sa netýka otázky skutkových zistení (ako už bolo uvedené vyššie, obnova konania sa týka výlučne nedostatkov skutkových zistení). V tejto súvislosti však krajský súd totožne s okresným súdom na okraj poznamenáva, že túto námietku odsúdený už predniesol v odvolacom konaní v rámci pôvodného konania a s touto námietkou sa aj vysporiadal odvolací súd vo svojom rozhodnutí. Rovnako z tohto dôvodu odsúdený podal dovolanie, a teda táto námietka bola posudzovaná v rámci dovolacieho konania dovolacím súdom.

Odsúdený P. H. vo svojej podstate spochybňuje svoje odsúdenie, naďalej popiera vinu za spáchanú trestnú činnosť a odsúdenie považuje za vykonštruované na svoju osobu (avšak bez predloženia relevantných dôkazov a faktov preukazujúcich túto skutočnosť). V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné na tomto mieste zopakovať, že v konaní o povolenie obnovy konania neplatí tzv. revízny princíp. V rámci konania o povolenie obnovy konania je preto neprípustné preskúmať správnosť odsudzujúceho rozsudku vydaného v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/44/2015.

Ak odsúdený namieta, že nebol ohľadne tejto trestnej činnosti vypočutý a namieta tiež absenciu usvedčujúcich dôkazov, k tejto námietke odsúdeného krajský súd poznamenáva, že z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/44/2015 je nespochybniteľné, že odsúdený bol k trestnej činnosti opakovane vypočutý. V prípravnom konaní bola kontradiktórnym spôsobom vypočutá aj svedkyňa poškodená, ktorú však z dôvodu úmrtia už nebolo možné vypočuť aj na hlavnom pojednávaní a na hlavnom pojednávaní bola jej výpoveď prečítaná podľa relevantného zákonného ustanovenia. Tak okresný, ako aj krajský súd v rámci svojich rozhodnutí poukázali na viaceré dôkazy, ktoré odsúdeného usvedčujú zo spáchanej trestnej činnosti (výpovede svedkyne poškodenej X. H., svedkov U. W., Q. L., zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou).

Ak odsúdený namieta zaujatosť vo veci obnovy konania konajúcej sudkyne Mgr. Silvie Lesňákovej, uvedené činí v podstate len v rovine všeobecného vyjadrenia, bez uvedenia konkrétnych a relevantných skutočností odôvodňujúcich možnú zaujatosť sudkyne. V kontexte vyjadrení odsúdeného je však zrejmé, že odsúdený tak činí v podstate z dôvodu nespokojnosti s rozhodnutím sudkyne. Spôsob, akým sudca rozhodol vo veci, však nie je zákonným dôvodom pre konštatovanie zaujatosti sudcu a jeho vylúčenie (v prípade nespokojnosti s rozhodnutím je možné domáhať sa prieskumu rozhodnutia nadriadeným súdom na základe využitia opravného prostriedku, čo odsúdený aj v tomto prípade využil podaním sťažnosti proti rozhodnutiu senátu, ktorého predsedníčkou bola sudkyňa Mgr. Lesňáková a ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania). Oboznámiac sa s obsahom spisového materiálu a s konaním vedeným pred menovanou predsedníčkou senátu krajský súd nezistil žiadne zákonné dôvody pre vylúčenie predsedníčky senátu Mgr. Lesňákovej z dôvodu jej zaujatosti.

Po oboznámení sa s písomnými podaniami odsúdeného na č.l. 123, 168, 170 spisu krajský súd ďalej zistil, že tieto obsahovali aj návrh odsúdeného P. H. na odňatie tejto trestnej veci Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, Krajskému súdu v Žiline a jej prikázanie Okresnému súdu Trenčín a Krajskému súdu v Trenčíne. Vo veci konajúci senát krajského súdu ešte pred rozhodnutím o sťažnosti odsúdeného dospel k záveru, že predmetné písomné podania odsúdeného obsahujú len všeobecne formulovanú námietku zaujatosti označených súdov, bez uvedenia konkrétnych dôvodov zaujatosti sudcov týchto súdov, resp. vo veci konajúcich sudcov podľa § 31 ods. 1 Tr. por. a dôvodom odsúdeným tvrdenej zaujatosti je zjavne nespokojnosť odsúdeného s rozhodnutím okresného súdu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania, t.j. procesný postup súdu. Odsúdeným opakovane menovaná osoba prokurátora Vagača na Krajskom súde v Žiline nepôsobí, ani nemá žiaden dosah na rozhodovaciu činnosť krajského súdu v tejto veci. Z týchto dôvodov nebolo o návrhoch odsúdeného na odňatie a prikázanie veci konané. Uvedené je tiež zaznamenané v zápisnici o neverejnom zasadnutí v tejto trestnej veci zo dňa 21.7.2021.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd odkazujúc v ostatnom na správne a vyčerpávajúce dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu, sťažnosť odsúdeného P. H. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.